

✧ Texty na tento týden – Sk 18:24–28; 19:1–40; 20:1–38; 21:1–15

✧ Základní verš

„Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti.“ (Sk 20:24)

Lukášův popis Pavlovy třetí misijní cesty začíná poměrně stručně a ne zcela souvisle. Text mluví jen o tom, že po nějakém čase stráveném v Antiochii se Pavel opět rozhodl vydat na cestu, během níž „procházel galatskou krajinou a Frygií a posiloval tam všechny učedníky“ (Sk 18,23). A tak prvních 2500 kilometrů jeho putování popisuje jen jedna jediná věta.

Je to proto, že středem zájmu celé cesty bylo město Efez, kde Pavel strávil více času než na kterémkoliv jiném místě během svých cest. Z evangelizačního pohledu byla jeho služba v Efezu velmi úspěšná. Vliv Pavlova kázání zasáhl celou provincii Malé Asie (Sk 19,10.26). V tomto období pravděpodobně vznikly sbory v Kolosech, Hierapoli a Laodikeji. Přičinil se o to zřejmě Epafras (Ko 4,12.13), jeden z Pavlových spolupracovníků (Ko 1,7; Fm 1,23).

Na této cestě je významné i to, že jde o poslední Pavlovo cestu zaznamenanou ve Skutcích. Pavel ji podnikl jako svobodný člověk. Lukáš zaznamenává i Pavlovo putování do Říma, kam však už směřoval jako vězeň.

✧ Týden ve zkratce:

- Pavlova služba v Efezu
- Pobouření v Efezu
- Shromáždění v Troadě
- Milét – Pavlovo rozloučení
- Týros a Cesarea
- Podněty k zamyšlení

NE 2. září – Pavlova služba v Efezu

Sk 19:1-7 „¹Zatímco byl Apollos v Korintu, prošel Pavel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam se setkal s nějakými učedníky. ²Zeptal se jich: „Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?“ Odpověděli mu: „Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý.“ ³Pavel řekl: „Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?“ Oni řekli: „Křtem Janovým.“ ⁴Tu jim Pavel prohlásil: „Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm – v Ježíše.“ ⁵Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. ⁶Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v prorockém vytržení. ⁷Těch mužů bylo asi dvanáct.“

Sk 18:24-28 „²⁴Mezitím přišel do Efezu Žid jménem Apollos, původem z Alexandrie, muž vzdělaný a výmluvný, který dovedl přesvědčivě vykládat svaté Písmo. ²⁵Byl už poučen o cestě Páně, mluvil s velikým nadšením a učil přesně o Ježíšovi, ale znal jenom křest Janův. ²⁶Začal neohroženě vystupovat v synagóze. Když ho uslyšeli Priscilla a Akvila, vzali ho k sobě a ještě důkladněji mu vložili Boží cestu. ²⁷Bratři ho také povzbudili v jeho úmyslu vypravit se do Achaje a napsali tamějším učedníkům doporučující dopis. Když tam Apollos přišel, z milosti Boží velmi prospěl těm, kteří uvěřili. ²⁸Ve veřejných rozhovorech překonával židy přesvědčivými důkazy z Písem, že Mesiáš je Ježíš.“

1K 3:4-6 „⁴Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa? ⁵Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. ⁶Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst.“

1K 4:6 „Toto jsem, bratři, kvůli vám vztáhl na sebe a na Apolla, abyste se na nás naučili, co znamená ,ne nad to, co je psáno‘, a nikdo se nepyšnil jedním z nás proti druhému.“

1K 16:12 „Pokud jde o bratra Apolla, velice jsem na něj naléhal, aby k vám šel spolu s jinými bratry, ale v žádném případě nechtěl jít už nyní; půjde však, jakmile se ukáže vhodná příležitost.“

PO 3. září – Pobouření v Efezu

Sk 19:24-27 „²⁴Nějaký Démétrios, zlatník a výrobce stříbrných napodobenin Artemidina chrámu, který poskytoval značný výdělek řemeslníkům, ²⁵svolal je i ostatní, kteří dělali podobné věci, a řekl jim: ²⁶„Mužové, víte, že z této práce máme blahobyť, a vidíte a slyšíte, že tenhle Pavel přemluvil a svedl mnoho lidí nejen z Efezu, nýbrž skoro z celé provincie. Říká, že bohové udělaní lidskýma rukama nejsou žádni bohové. ²⁷Je nebezpečí, že nejen náš obor ztratí vážnost, nýbrž i chrám veliké bohyně Artemidy nebude považován za nic, a začne upadat sláva té, kterou uctívá naše provincie i celý svět.““

Sk 19:8-21.28-40 „⁸V synagóze pak Pavel neohroženě působil po tři měsíce; rozmlouval s lidmi a přesvědčoval je o království Božím. ⁹Protože však někteří tvrdošijně trvali na svém a nedali se přesvědčit, ba dokonce cestu Páně přede všemi tupili, oddělil se Pavel od nich, odvedl s sebou i učedníky a začal denně mluvit v přednáškové síni filosofa jménem Tyrannos. ¹⁰To trvalo dva roky, takže všichni obyvatelé provincie Asie mohli slyšet slovo Páně, žid i pohané. ¹¹Bůh konal skrze Pavla neobvyklé mocné činy. ¹²Lidé dokonce odnášeli k nemocným šátky a zástěry, kterých se dotkl, a zlí duchové je opouštěli. ¹³Také někteří židovští zařikávací, kteří cestovali od města k městu, pokusili se užvat ke svému zaklínání jména Pána Ježíše. Nad těmi, kteří byli posedlí zlými duchy, říkali: „Zaklínáme vás Ježíšem, kterého káže Pavel.“ ¹⁴Tak to dělalo sedm synů Skévy, prý židovského velekněze. ¹⁵Ale zlý duch jim řekl: „Ježíše znám a o Pavlovi vím. Ale kdo jste vy?“ ¹⁶Tu člověk, v kterém byl ten zlý duch, se na ně vrhl, všechny je přemohl a tak je zřídil, že z toho domu utekli nazí a plní ran. ¹⁷To se rozhlásilo mezi všemi židy i pohany, kteří žili v Efezu; na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké úctě. ¹⁸Přicházeli i mnozí z těch, kteří uvěřili, a přede všemi vyznávali, že také oni dříve používali zaklínání. ¹⁹Nemálo pak těch, kteří se zabývali magií, přinesli své knihy a přede všemi je spálili. Jejich cena se odhadovala na padesát tisíc stříbrných. ²⁰A tak mocí Páně rostlo a rozmáhalo se jeho slovo. ²¹Po těchto událostech se Pavel veden Duchem svatým rozhodl, že půjde přes Makedonii a Achaju do Jeruzaléma. Řekl: „Zůstanu tam nějaký čas, a potom musím také do Říma.“ ... ²⁸Když to uslyšeli, velmi se rozlobili a začali křičet: „Veliká je efezská Artemis!“ ²⁹Pobouření se rozšířilo na celé město. Lidé se hromadně hnali do divadla a vlekli s sebou Makedonce Gaia a Aristarcha, Pavlovy průvodce na cestách. ³⁰Pavel chtěl jít do shromáždění lidu, ale učedníci mu v tom zabránili. ³¹Také někteří vysocí úředníci provincie, kteří mu byli nakloněni, mu vzkázali, aby se tam neodvažoval. ³²Každý křičel něco jiného, neboť v shromáždění byl zmatek a většina nevěděla, proč se vůbec sešli. ³³Židé postrčili dopředu Alexandra a zástup ho nechal vystoupit. Alexandr zamával rukou a chtěl pronést před lidem obhajobu. ³⁴Když však poznali, že je to Žid, všichni jedním hlasem křičeli asi dvě hodiny: „Veliká je efezská Artemis!“ ³⁵Teprve městský tajemník uklidnil zástup a řekl: „Efezané, kterýpak člověk by nevěděl, že město Efez je strážcem chrámu velké Artemidy a jejího obrazu seslaného z nebe! ³⁶Protože o tom nemůže být pochyb, musíte zachovat klid a nedělat nic ukvapeného. ³⁷Přivedli jste tyto lidi, ale oni se nedopustili ani svatokrádeže, ani netupili naši bohyni. ³⁸Chce-li si Démétrios a řemeslníci na někoho stěžovat, k tomu jsou soudní dny a místodržitelé. Tam ať se soudí. ³⁹A žádáte-li ještě něco jiného, může se to vyřídit v řádném shromáždění. ⁴⁰Vždyť je nebezpečí, že budeme kvůli dnešku obžalováni ve vzpoury. Není tu žádný důvod, kterým bychom mohli obhájit toto sročení.“ Po těch slovech rozpustil shromáždění.“

L 8:44 „Přišla ze zadu a dotkla se trásní jeho šatu, a hned jí krvácení přestalo.“

Ř 15:25-27.31 „²⁵Zatím však se chystám do Jeruzaléma, abych přinesl pomoc tamějším bratřím. ²⁶Makedonští a Achajští se totiž rozhodli vykonat sbírku ve prospěch chudých bratří v Jeruzalémě. ²⁷Rozhodli se tak proto, že i oni jsou jejich dlužníky. Jestliže pohané dostali podíl na jejich duchovních darech, jsou zavázáni posloužit jim zase ve věcech hmotných. ... ³¹abych byl zachráněn před nevěřícími v Judsku a aby moje služba pro Jeruzalém byla tamějším bratřím vítaná.“

1K 16:1-3 „¹Pokud jde o sbírku pro církev v Jeruzalémě, dělejte to podle pokynů, které jsem dal církvím v Galacii.

²V první den týdne nechť každý z vás dá stranou, co může postrádat, aby sbírka nezačala teprve tehdy, až k vám přijdu.

³Až budu u vás, vyšlu ty, které doporučíte, s průvodními listy, aby donesli dar vaší vděčnosti do Jeruzaléma.“

Ga 2:10 „Jen žádali, abychom pamatovali na jejich chudé, a právě o to jsem vždy horlivě usiloval.“

Sk 20:22.23 „²²Nyní jdu do Jeruzaléma, protože mě Duch nutí, a nevím, co mě tam potká. ²³Vím jen tolik, že mi Duch svatý město od města ohlašuje, že na mne čekají pouta a utrpení.“

PÁ 7. září – Podněty k zamyšlení

„Úspěch, který provázel hlásání evangelia, znovu vyvolal hněv židů. Odevšad přicházely zprávy o šíření nového učení, které osvobozuje židy od zachovávání obřadů ceremoniálního zákona a přiznává pohanům stejné výhody jako židům, kteří jsou potomky Abrahama. Ve svých kázáních v Korintě předkládal Pavel tytéž důkazy, které tak naléhavě zdůrazňoval ve svých dopisech. Jeho jednoznačné prohlášení: „Už není Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný“ (Ko 3,11) považovali apoštolovi nepřátelé za opovržlivé rouhání. Proto se rozhodli, že jeho hlas umlčí.“ (AA 390; PNL 223)

„Ještě nikdy neprožíval apoštol při příchodu do Jeruzaléma takový smutek. Věděl, že zde najde jen málo přátel, ale zato hodně nepřátel. Blížil se k městu, které zavrhl a ukřižovalo Božího Syna a nad nímž nyní visela hrozba Božího hněvu. Když si vzpomněl, jak silně byl sám zaujatý proti Kristovým následovníkům, pocítil ke svým oklamaným krajanům hluboký soucit. ... Nemohl počítat dokonce ani s účastí a podporou svých vlastních bratrů ve víře. Neobrácení Židů, kteří po něm bez ustání usilovně pátrali, nelenili a ústně i písemně o něm a o jeho díle rozšířili v Jeruzalémě ty nejhorší pomluvy. Dokonce i někteří apoštolové a starší těmto lživým zprávám uvěřili, aniž by se je pokusili vyvrátit. Neprojevíli žádnou touhu se Pavla zastat.“ (AA 397.398; PNL 228.229)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o Pavlově situaci. Odmítli ho jeho vlastní soukmenovci, kteří v Ježíše nevěřili. Dokonce i Židé, kteří v Ježíše věřili, se dívali na Pavla s podezřením, že bourá „mezničky“ a „základní kameny“ jejich víry. I mnozí pohané se stavěli nenávislně k poselství, které kázal. Přesto Pavel pokračoval ve své službě. Proč? Co si můžeme vzít z jeho životní zkušenosti?
2. Vraťte se k aplikační otázce na pondělí. Proč je zneužívání víry (náboženství) tak nebezpečné? Jak se dá odhalit a jak se proti němu lze bránit?
3. Uvažujte o argumentech, které lidé používají jako důkaz, že sobotu už světit nemusíme nebo že Bible mluví o změně svěcení soboty na neděli. Jaké odpovědi máte na tyto argumenty?

ÚT 4. září – Shromáždění v Troadě

Sk 20:7.8.11 „*První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba a Pavel promluvil ke shromáždění. Protože chtěl na druhý den odcestovat, protáhl řeč až do půlnoci.* ⁸*Byli jsme shromážděni v horní místnosti, kde bylo mnoho lamp. ...* ¹¹*Pak se vrátil nahoru, lámal a jedl chléb, dlouho do rána s nimi rozmlouval a potom odešel.*“

Sk 20:1-4.7-12 „¹*Když ten zmatek ustal, svolal si Pavel učedníky a povzbudil je. Pak se s nimi rozloučil a vydal se na cestu do Makedonie.* ²*Prošel tamější krajiny, vytrvale povzbuzoval bratry slovem Božím a přišel do Řecka,* ³*kde strávil tři měsíce. Když se chystal vyplout do Sýrie, zosnovali proti němu Židé úklady, a proto se rozhodl vrátit se přes Makedonii.* ⁴*Doprovázel ho Sopatros, Pyrrhův syn z Beroje, Aristarchos a Sekundus z Tesaloniky, Gaius a Timoteus z Derbe a Tychikos a Trofimos z Asie. ...* ⁷*První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba a Pavel promluvil ke shromáždění. Protože chtěl na druhý den odcestovat, protáhl řeč až do půlnoci.* ⁸*Byli jsme shromážděni v horní místnosti, kde bylo mnoho lamp.* ⁹*Nějaký mladík jménem Eutychos seděl na okně, a protože Pavel mluvil dlouho, přemáhal ho spánek. Usnul a spadl z třetího poschodí, a když ho zvedli, byl mrtvý.* ¹⁰*Pavel sešel dolů, sklonil se nad ním, objal ho a řekl: „Upokojte se, je v něm život.“* ¹¹*Pak se vrátil nahoru, lámal a jedl chléb, dlouho do rána s nimi rozmlouval a potom odešel.* ¹²*Chlapce přivedli živého a to je velice povzbudilo.*“

Sk 20:7 B21 „*Když jsme se prvního dne po sobotě sešli k lámání chleba, Pavel k nim mluvil, a protože se druhý den chystal odejít, protáhl svou řeč až do půlnoci.*“

Sk 2:42.46 „⁴²*Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ...* ⁴⁶*Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.*“

ST 5. září– Milét – Pavlovo rozloučení

Sk 20:22-24 „²²*Nyní jdu do Jeruzaléma, protože mě Duch nutí, a nevím, co mě tam potká.* ²³*Vím jen tolik, že mi Duch svatý město od města ohlašuje, že na mne čekají pouta a utrpení.* ²⁴*Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti.*“

Sk 20:15-37 „¹⁵*Odtud jsme pluli dál a na druhý den jsme se dostali do blízkosti Chia. Další den jsme připluli k Samu a příští den jsme dorazili do Milétu.* ¹⁶*Pavel se totiž rozhodl minout Efez a neztráčet čas v provincii Asii, neboť spěchal, aby byl pokud možno na den Letnic v Jeruzalémě.* ¹⁷*Z Milétu poslal Pavel vzkaz do Efezu a zavolal si starší církve.* ¹⁸*Když k němu přišli, řekl jim: „Vy víte, jak jsem si u vás počínal celou dobu od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie.* ¹⁹*Sloužil jsem Pánu s velkou pokorou, v slzách a zkouškách, které mě potkaly pro úklady Židů.* ²⁰*Víte, že jsem vám nezamlčel nic, co by vám bylo k prospěchu; všechno jsem vám řekl, když jsem vás učil ve shromáždění i v rodinách.* ²¹*Naléhal jsem na Židy i Řeky a vyzýval je, aby se obrátili k Bohu a uvěřili v našeho Pána, Ježíše Krista.* ²²*Nyní jdu do Jeruzaléma, protože mě Duch nutí, a nevím, co mě tam potká.* ²³*Vím jen tolik, že mi Duch svatý město od města ohlašuje, že na mne čekají pouta a utrpení.* ²⁴*Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti.* ²⁵*Nyní vím, že mě už neuvidí nikdo z vás, k nimž jsem na svých cestách přišel hlásat Boží království.* ²⁶*Proto vám v tento den prohlašuji před Bohem, že mou vinou nikdo nezahyne,* ²⁷*neboť jsem vám oznámil celou Boží vůli a nic jsem nezamlčel.* ²⁸*Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna.* ²⁹*Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo.* ³⁰*I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu.* ³¹*Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu.* ³²*Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni.* ³³*Od nikoho jsem nežádal stříbro, zlato ani oděv.* ³⁴*Samí víte, že tyto mé ruce vydělávaly na všechno, co jsem potřeboval já i moji společníci.* ³⁵*Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.“*“

Ř 15:22-29 „²²*To mi také mnohokrát zabránilo, abych k vám přišel.* ²³*Nyní však už pro mne není žádné volné pole v těchto končinách; už mnoho let k vám toužím přijít,* ²⁴*až se vydám do Hispanie. Doufám tedy, že se u vás zastavím a že mě vypravíte na další cestu, až aspoň trochu užijí radosti ze společenství s vámi.* ²⁵*Zatím však se chystám do Jeruzaléma, abych přinesl pomoc tamějším bratrům.*“

Sk 21:20-26 „²⁰Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: „Pohled, bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona. ²¹O tobě se doslechli, že prý učíš všechny židy, žijící mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše: aby přestali obřezávat své syny a žít podle otcovských zvyků. ²²Co teď? V každém případě se dovědí, žeš přišel. ²³Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali slib. Připoj se k nim, ²⁴podrob se s nimi očistnému obřadu a zaplať za ně, co je předepsáno; pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom, co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný Zákonu a žiješ podle něho. ²⁵Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své rozhodnutí, že nemají jíst pokrmu obětovanému modlám, ani krev, ani maso zvířat nezabavených krve a že se mají vyvarovat smilstva.“ ²⁶Nato Pavel vzal ty muže s sebou a na druhý den se s nimi dal zsvětřit. Pak šel do chrámu a oznámil, kdy se skončí očistné dny a za každého z nich bude přinesena oběť.

Sk 23:1-2 „Pak dal přivést Pavla a postavil ho před ně. Pavel upřel zrak na jejich shromáždění a řekl: „Bratři, až do dneška žiji se zcela dobrým svědomím před Bohem.“ ²Tu nařídil velekněz Ananiáš těm, kdo stáli u Pavla, aby ho udeřili přes ústa.“

Sk 21:27-36 „²⁷Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, uviděli ho v chrámě židé z provincie Asie. Pobouřili celý dav, zmocnili se Pavla ²⁸a křičeli: „Israelci, pojďte sem! To je ten člověk, který všude všechny učí proti vyvolenému lidu, proti Zákonu a proti chrámu. A teď ještě přivedl do chrámu pohany a znesvětil toto svaté místo.“ ²⁹Viděli totiž předtím Trofima z Efezu s Pavlem ve městě a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu. ³⁰V celém městě nastal rozruch a lid se začal sbíhat. Chytili Pavla a vlekli ho ven z chrámu. A hned byly zavřeny brány. ³¹Ve chvíli, kdy ho už chtěli zabít, došlo hlášení velitelů praporu, že celý Jeruzalém se bouří. ³²Ten vzal okamžitě vojáky i důstojníky a běžel dolů k davu. Jakmile uviděli velitele a vojáky, přestali Pavla bít. ³³Velitel přistoupil k Pavlovi, zatkl ho a rozkázal vojákům, aby ho spoutali dvěma řetězy. Potom vyšetřoval, kdo je a co udělal. ³⁴V davu křičel každý něco jiného. Protože se velitel nemohl pro zmatek dovědět nic jistého, rozkázal odvést Pavla do pevnosti. ³⁵Když se dostali ke schodišti, museli ho vojáci pro násilí davu nést, ³⁶neboť celé množství lidu šlo za ním a křičeli: „Pryč s ním!““

Sk 20:28-31 „²⁸Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna. ²⁹Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. ³⁰I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou cestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu. ³¹Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu.“

Kaz 1:9 „Co se dalo, bude se dit zase, a co se dělalo, bude se znovu dělat; pod sluncem není nic nového.“

2Tm 4:3 „Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním.“

2K 4:8-14 „⁸Na všech stranách jsme tísnění, ale nejsme zahánáni do úzkých; jsme bezradní, ale nejsme v koncích; ⁹jme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi. ¹⁰Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven. ¹¹Vždyť my, pokud žijeme, jsme pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl na našem smrtelném těle zjeven i Ježíšův život. ¹²A tak na nás koná své dílo smrti, na vás však život. ¹³Ale máme ducha víry, o nůž je psáno: ‚Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil‘ – i my věříme, a proto také mluvíme, ¹⁴vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví před svou tvář spolu s vámi.“

ČT 6. září – Týros a Cesarea

Sk 21:10-14 „¹⁰Když jsme tam byli několik dní, přišel z Judska prorok, jménem Agabos. ¹¹Přišel k nám, vzal Pavlův opasek, svázal si jím nohy i ruce a řekl: „Toto praví Duch svatý: Muže, kterému patří tento opasek, židě v Jeruzalémě takto svážou a vydají pohanům.“ ¹²Když jsme to uslyšeli, prosili jsme my i tamější bratři Pavla, aby do Jeruzaléma nechodil. ¹³Ale on odpověděl: „Proč pláčete a působíte mi tím větší bolest? Vždyť já jsem připraven nejen nechat se svázat, nýbrž i zemřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše!“ ¹⁴Protože se nedal přemluvit, přestali jsme naléhat a řekli jsme: „Děj se vůle Páně!““

Sk 21:1-6 „¹Když nastal čas k odjezdu, rozloučili jsme se s nimi. Přímo cestou jsme dopluli na Kós, druhý den na Rhodos a odtud jsme pluli do Patary. ²Tam jsme našli loď, která plula do Fénicie. Nasedli jsme na ni a vypluli. ³Přiblížili jsme se na dohled ke Kypru, ale nechali jsme ho vlevo a mířili k Sýrii. Přistáli jsme v Týru, kde měla loď vyložit náklad. ⁴Vyhledali jsme učedníky a zůstali jsme tam sedm dní. Ti z vnučnutí Ducha říkali Pavlovi, aby nechodil do Jeruzaléma. ⁵Když ty dny uplynuly, vydali jsme se zase na cestu. Všichni, i ženy a děti, nás vyprovázeli až za město. Na břehu jsme si klekli a pomodlili se. ⁶Pak jsme se rozloučili. My jsme nastoupili na loď a oni se vrátili domů.“

Sk 11:27-30 „²⁷V těch dnech přišli z Jeruzaléma do Antiochie proroci. ²⁸Jeden z nich, jménem Agabus, veden Duchem předpověděl, že po celém světě nastane veliký hlad. To se také stalo za císaře Klaudia. ²⁹Proto se učedníci rozhodli, že každý podle svých možností pomůže bratřím v Judsku. ³⁰Učinili to a poslali sbírku po Barnabášovi a Saulovi jeruzalémským starším.“

Iz 20:1-6 „¹Toho roku, v němž tartán poslaný asyrským králem Sargónem přitáhl k Ašdódu, bojoval proti němu a dobyl jej, ²v onen čas promluvil Hospodin skrze Izajáše, syna Amósova: „Jdi a odpásej si z beder žíněnou suknicí a zuj si opánky z nohou.“ On tak učinil a chodil nahý a bosý. ³I řekl Hospodin: „Jako chodí můj služebník Izajáš nahý a bosý po tři roky na znamení a předzvěst pro Egypt a pro Kúš, ⁴tak požene asyrský král zajatce egyptské a vysídlence kúšské, mladíky i starce, nahé a bosé, s odhaleným zadkem, Egyptu k hanbě. ⁵Budou plni děsu a hanby pro Kúš, k němuž vzhlíželi, a pro Egypt, jímž se chlubil. ⁶Obyvatelé toho pobřeží v onen den řeknou: ‚Hle, tak to dopadlo s tím, k němuž jsme vzhlíželi, k němuž jsme se utíkali o pomoc, aby nás vysvobodil od asyrského krále. Jak bychom mohli vyvážnout my?““

Jr 13:1-10 „¹Toto mi řekl Hospodin: „Jdi si koupit lněný pás, dej si jej kolem beder a nesmáčeť jej ve vodě.“ ²Koupil jsem si tedy pás, jak ke mně Hospodin promluvil, a dal jsem si jej kolem beder. ³Slovo Hospodinovo stalo se ke mně podruhé: ⁴„Vezmi pás, který sis koupil a jež máš kolem beder, vstaň a jdi k Eufratu a tam jej ukryj ve skalní trhlíně.“ ⁵I šel jsem a ukryl jsem jej u Eufratu, jak mi Hospodin přikázal. ⁶Po uplynutí mnoha dnů mi Hospodin opět řekl: „Vstaň a jdi k Eufratu a vezmi odtud pás, který jsem ti přikázal tam ukryt.“ ⁷Šel jsem tedy k Eufratu a vyhrabal jsem pás z místa, kam jsem jej ukryl. A hle, pás byl zničen, k ničemu se nehodil. ⁸Tu se ke mně stalo slovo Hospodinovo: ⁹„Toto praví Hospodin: Tak zničím pýchu Judy a nesmírou pýchu Jeruzaléma. ¹⁰Tento zlý lid, který se vzpírá slyšet má slova a žije si podle svého zarputilého srdce, chodí za jinými bohy, slouží jim a klaní se jim, bude jako tento pás, který se k ničemu nehodí.“